

РЕШЕНИЕ

№ 7812

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Атанас Николов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **56** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Е. В. С. срещу Решение №3661/09.08.2024 г., постановено по НАХД № 3629/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-031769/28.12.2023 г., издадено от Началник сектор към Отдел „Пътна Полиция“ на СДВР, с което на основание чл. 183 ал. 5 т. 1 от ЗДвП на Е. В. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100, 00 /сто/ лева за нарушение на чл. 6 т. 1 ЗДвП.

С касационната жалба решението на СРС се атакува като неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. Касаторът счита, че в конкретния случай е действал в хипотезата на чл. 31, ал. 7, т. 4 от ППЗДвП, която норма е изключение от общото правило и следователно действията му не следва да се възприемат като нарушение на материалния закон, а следва да се възприемат като действия, които закона допуска и задължава водача на ППС да извърши, когато действа в хипотезата на горепосочената правна норма. В заключение се моли за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба - Началник сектор към Отдел „Пътна Полиция“ на

СДВР, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С Решение №3661/09.08.2024 г., постановено по НАХД № 3629/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав, е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-031769/28.12.2023 г., издадено от Началник сектор към Отдел „Пътна Полиция“ на СДВР, с което на основание чл. 183 ал. 5 т. 1 от ЗДвП на Е. В. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100, 00 /сто/ лева за нарушение на чл. 6 т. 1 ЗДвП.

От фактическа страна СРС приел за установено, че на 10.12.2023 г., около 22:35 часа, на територията на [населено място], Е. С. управлявал лек автомобил марка и модел „Мазда 2“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Е. С. С., като се движел по [улица]с посока на движение от [улица], на кръстовището, образувано между [улица]и [улица], което се регулирало със светофарна уредба, работеща в нормален режим, С. извършил маневра десен завой към [улица], като навлязъл и преминал през кръстовището на червен забранителен сигнал на светофарната уредба. Нарушението било констатирано от свидетеля З. К., който съставил АУАН серия GA бл. № 1043005/10.12.2023 г., за нарушение на чл. 6 т. 1 пр. 2 ЗДвП, въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че АУАН и НП съдържат всички реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и че при издаването им са спазени всички срокове и процедури. По същество е прието, че вмененото нарушение е доказано, като в тази връзка са кредитирани показанията на св. З. К. - актосъставител. При оценка на гласните доказателствени средства СРС е приел, че свидетелите са категорични, че при навлизането в кръстовището за О. е светел забранителен червен сигнал на светофарната уредба, както и че техните показания кореспондират с АУАН, който е годно доказателство в хипотезата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП.

Така постановеното решение е правилно.

СРС е установил вярно фактическата обстановка по случая, обсъдил е доводите в жалбата и събраните доказателства, и е стигнал до обосноваван извод за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

На касатора е вменено нарушение на разпоредбата на чл. 6, т. 1 пр.2 от ЗДвП, която въвежда императивно задължение към участниците в движението, да съобразяват своето поведение със светлинните сигнали. Конкретно С. е наказан за това, че е преминал кръстовището на [улица]и [улица], на червен забранителен сигнал на светофарната уредба.

Правилно СРС е приел, че така вмененото нарушение е безспорно доказано. Макар при разпита си във въззивното производство св. К. - актосъставител, да е заявил, че не помни подробности около случая, при предявяване на АУАН потвърждава

изложените в него констатации, поради което и по арг. от чл. 189, ал. 2 ЗДвП, правилно СРС е приел, че АУАН е доказателство, годно да установи нарушението.

От страна на касатора не са ангажирани доказателства, установяващи различна от установената в АУАН и НП фактическа обстановка. Напротив, сам в писмените си възражения по акта, С. признава извършено от него нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 2 ЗДвП. Както в писмените възражения срещу АУАН, така и в хода на въззивното и на настоящото производство, С. поддържа защитната теза, че е навлязъл на зелен светофар, в самото кръстовище е бил на жълт сигнал на светофарната уредба, но е успял да напусне кръстовището на червен светофар.

В случая се твърди, но не се представят доказателства, от които да се установява, че в момента на подаване на жълтия светлинен сигнал от светофара, С. да се е намирал в кръстовището - в които случаи би се ползвал от изключението по чл. 31, ал. 7, т. 4 ППЗДвП. Поради което не може да се твърди, че безспорно е налице изключението от това императивно правило.

Възраженията на касатора - че не е напуснал своевременно кръстовището, като краен резултат кореспондират с описанието на нарушението в АУАН и НП - че е преминал на червен сигнал, поради което неоснователно се явява оплакването му, че от събраните по делото доказателства не може да се установи извършването на административното нарушение, за което е обвинен и наказан.

С оглед липсата на допуснати от СРС съществени нарушения на процесуалните правила и доколкото фактическата обстановка по делото е правилно установена, не са налице основания по чл. 222, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, за отмяна на решението и връщане на делото на друг състав.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно, валидно и допустимо, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на ответника се дължат разноски каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, VI състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3661/09.08.2024 г., постановено по НАХД № 3629/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.